

Publicerad 2014-07-14 21:28 av Marianne Räf

En relevant fråga.

Hur ÄR det med allt, egentligen?

Varför får inte jag se
allt - som det verkligen är?
Någonting är väldigt skumt!
För å inte säga - dumt!
Har ganska så svårt å le!
Å, skrattet mitt blir rätt stumt!

Det verkar som om alla
önskar att jag ska falla -
ifrån min sittpinne ner
i grunden bland damm å ler!
Så, på vem kan jag kalla?
Kanske, den Högste mig ser...

Jag har upptäckt en massa.
Synden får folk å jazza -
å dra en å annan Vals.
Sover gör de inte alls!
Själv, tvingas jag sussa.
Därför måste jag ge hals!

Det råder full Anarki!
Om jag ändå vore fri!
Nej, sitter på Undantag,-
- p.g.a. nånn löjlig lag!
Hoppas, jag kommer å bli
mycket starkare, - en dag!

EJ som nu, - hunsad å svag!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten